

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΥ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ Κ.Κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Η πάνδημη Λετή

Ο Αγιος Ποιμενάρχης κ. κ. Μελέτιος Γαλανόπουλος

νάρχου. Πρώτη και κυρία φροντίς σας ήτο πάντοτε η πνευματική προαγωγή του Ποιμνίου. Δεν παρελείπατε όμως παράλληλα να ενδιαφερόσθε και δια την ικανοποίηση των ανθρωπίνων αναγκών, επιλύων πλείστα δύσα προβλήματα. Οι αγρόται μας πολλά σας οφείλουν και αναγνωρίζουν τα όσα δι' ούτους επράξατε. Και δια να μην επέκτεινται είναι νομίζω άρκετον να αναφέρω ότι το Υπουργείον Γεωργίας άπένειμεν εις την Υμετέραν Σεβασμιότητα μετάλλιον Γεωργικών Υπηρεσιών, αναγνωρίζον και αυτό τας πολυτίμους υπηρεσίας που προσεφέρατε προς τους αγρότας μας.

Τό κλημάκιον του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών που ιδρύθη στα Κύθηρα είναι έργον ιδιόν σας. Τό Νοσοκομείον Κυθήρων και η Οικοκυρική Σχολή με τό ίδιόν σας στοργικόν ενδιαφέρον άνεδιωργανώθησαν και λειτουργούν τόσον άποδοτικά. Τό Αγροτικό Κτηνιατρείον έγινε κατόπιν ένεργειών σας. Η τοποθέτησις διδασκαλείου αγροτικής οικονομίας έγινετο κατόπιν δικίας σας προσπάθειας. Αι Γεωτρήσεις έγιναν με ιδιόν σας μέριμναν και πρωτοβουλίαν. Αι άναστηλώσεις των Βυζαντινών μνημείων είναι

ιδιές σας φροντίς. Κυθηραίικος Συνδεδεμένος άνεκήρυξε πρωτογενή Αιμενοδραχίνος. Και έκτος τούτων ήσαστε προϋποθέσιν ίδρυσιν μαθητοφείου, δια την άναβυσαντινου μουσειου οια την έκτόνησιν χωροταξικής μελέτης τουριστικής αξιοποίησεως Κασαλίου. Και τί έτι λέγει; έπιλείπει γάρ με διηγούμενον ο χρόνος. Σεβασμιότητα,

Εμπρέματέ μου έν κατακλείδι να κάμω μίαν διαπίστωσιν. Ήγαθήσατε τα Κύθηρα όσον ουδέεις Κυθηριος και είργασθητε με ζήλον και αυταπάρνησιν χωρίς να προσμένετε ανταπόδοσιν.

Μας προσεφέρατε πολλά. Έμεις δέν σας προσεφέραμεν τίποτε. Φεύγοντας όμως λάβατε πλουσίαν την εύλογίαν της Μυριδιωτίσεως την όποιαν τόσο πιστά και άδιστα ήπρησάσατε. Σ' Αυτήν με έλαφράν συνείδησιν αναφωνώσατε: «Τό έργον έτελείωσα δ δέδωκάς μοι ίνα ποιήσω». Αυτή δε άνταμείβη τους κόπους σας. Αυτή δε άναδείξη άντάξιον Ποιμενάρχην δια την Νήσον μας και Αυτή δε όσση εις την Υμετέραν Σεβασμιότητα μακροήμερουσιν, ήγειν και χαράν πνευματικήν.

έλον τον όπλοτον όλον του. Μία ταύτα και δη από τας πλέον συγκλονιστικές, είναι και ή παρούσα, καθ' ήν, επί τη άποχαιρήσει Σας εκ της ένεργού ήπρησας, μου έλαχεν ο τόσον τιμητικός, πλην όμως κατ' έξοχην δυσχερής κληρος να άπεινώνω προς την Σεβασμιότητά Σας έν μέρους τού Εκκλησιαστικού Συμβουλίου τού Γερού Μητροπολιτικού Ναού τού Έσταυρωμένου, όλίγας λέξεις έκφραζούσας τας άπειρους ευχαριστίας και την άμετρον εύγνωμόνην μας δι' όσα κατά τό μακρόν διάστημα της θεοπροβήτου και πεφωτισμένης ποιμαντορίας Σας υπέρ το Ένωσιακό Ναο και το πληρώματος αυτού έμοχθήσατε.

Πόσαι λέξεις όμως δύνανται να έκφράσωσι τας συναισθημάτας ταύτας, δια τας άφάστου κατανοητότητας και μεγαλειού έστελεστας Σας, τας όποιας ήτύχησαμεν να άπολαύσωμεν έν τή Γερά τού Γεμενίου, εύγενούς πάντοτε υπό της Υμετέρας Σεβασμιότητος προσφαιμένας και των όποιων ή άνάμνησις θα μάς παρακολουθή μέγχι πέρας της ζωής μας;

Και πως είναι δυνατόν να έκδηλώσωμεν την εύγνωμόνην μας δια την άφθονον και θαύμαλη πνευματικήν τροφήν, την όποιαν δια των έμπνευσμένων και πατρικών όντως χρηρημάτων και νομισμάτων Σας πράγατε πάντοτε εις τας Ψυχάς τού εκκλησιασματος;

Αλλά και ο διακαής πόθος όλων μας και ύνερον γενεών, να άπικτήση ή πόλις μας Μητροπολιτικόν Ναόν και Μέγαρον άντάξια ενός Γεράρχου, έμεις έν τή προσώπω Σας τον θερμουργόν ύποστηρικτήν. Ώς την σκέψιν εις πράξιν μεταποιήσαμεν. Έθεσε την βάσιν της πραγματώσεως τού διακαυόστού του πόθου όλων των έννοριτών, δια της παροχής εις τον Γερόν Ναόν των όλικών μέσων δι' όν άπέντησεν έτασταμένον άκίνητον προς άνέγερσιν επ' αυτό

το τε Ναο και τού Μητροπολιτικού Μεγαρου, δι' ο και θα Σας εύγνωμονώμεν έσαεί.

Προς δέκα τριών άκριβούς των έν τή Γερά τού Γεμενίου ήλάσατε, Σεβασμιότητα, τας θαύμας τού Ιστορικού Μητροπολιτικού Θρόνου των Κυθήρων, όστις άπό τόσον λαμπρότητι δια της θεοπροβήτου ποιμαντορίας Σας ήδη έλθόντος τού πλησμάτος τού χρόνου, άφίεται έρημος, τό δε λογικόν ποίημα άνευ ποιμένος.

Αι διδάχαι Σας και αι παροτρύνσεις Σας προφορικά και έγγραφαι, δεδωκόθητε, θα συνεχίσωμεν ήμεις εις τον κοθόν δρόμον της Πίστεις και της Άσπείας, τον όποιον δια το παραδείγματός Σας επί τόσα έτημάς έδιδάχατε. Τούτο θα αποτελή την καλύτεραν δια την Σεβασμιότητά Σας ίκανοποίησιν δι' όσα υπέρ ήμιν έχετε πράξει.

Δύνασθε, Σεβασμιότητα, να άποχωρήσητε με την συνείδησιν τελείως επαναπαυμένην δια τό έργον, τό όποιον ή Θεία Πρόνοια ένεπιστάθη εις τας Αγίας χειράς Σας, τό έφέρατε εις πέρας.

Και τώρα, όταν μακράν της ένεργού ήπρησας, άπείσπαστος και αότιστος άνεπαυμένος θα επικοινωνήτε κατά τας προσευχάς Σας μετά τού Παντοδύνου Θεού, ένόπιος ένωπιων, μη παραλείψητε, Σας παρακαλούμεν, να επικήλεσθητε επί τό μακρόν και όραφόν πλέον ποίμνιόν Σας την χάριν και την προστασίαν τού Παντοκράτορος και την ένίσχυσιν Αυτού προς πέν έργον αγαθόν, δια προσέσθωσιν της Προστάτιδος της Νήσου μας Παναγίας Μυριδιωτίσεως, τού Όσίου Πατρός ήμιν Θεοδώρας και της Όσιοπαρθένου Μαρτύρος Ελένης, των όποιων έαρκής και θαύμαλη ή χάρις εις τας ψυχάς των Υμετέρων Σεβασμιότητων, χαρίζουσα Αυτή έτη μακρά ζωής και υγείας επ' αγαθόν της χαμαζομένης Εκκλησίας. Γένοιτο!

ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑΤΗ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ακολουθως ήμίλησεν έκ μέρους της Κοινότητος Κυθήρων ο Πρόεδρος αυτής κ. Σοφοκλής Καλούτσος, όστις ειπε τα εξής:

Σεβασμιότητα Δέσποτα, Με αίσθήματα βαθύτατης όδύνης έρχομαι σήμερον έκ μέρους της Κοινότητος Κυθήρων, ής έχω την τιμήν, να προίταμαι, αλλά και εξ έμού προσωπικώς, να Σας άπευθύνω όλίγας λέξεις, πτωχάς φευ! δια να έκφράσω τον μέγεθος τού σεβασμού μας, τό μέγεθος της λατρείας μας προς Υμάς.

Από της ήμέρας καθ' ήν πρό 13 περίπου έτών ή Θεία Πρόνοια δια πρεσβειών της Μεγάλης Προστάτιδος και Πολιούχου της Νήσου μας Κεχαρισμένης των Μυριδικών ένεπιστεύθη Υμίν την Ποιμαντορίαν της Γερας και Θεσώωσιν των Κυθήρων Μητροπόλεως καυχώμαι, ότι ήπρηξα εις έκ των ανθρωπών του ήμέρους περιβάλλοντός Σας.

Η μεθ' Υμών αναστροφή συντελέσεν ώστε εύθις έξ αρχής να έκτιμήσω την υπέροχον Προσωπικότητά Σας, τα άπειρα πνευματικά και ψυχικά Σας χαρίσματα, να άφρωσθώ όλοκληρωτικώς εις Υμάς και να έχω την ύψιστην τιμήν, να γίνωμαι κοινώνος των μυχίων σκέψεων Σας, όπως και έχω καθίσταν Υμάς κοινωνόν των μυχιαίων σκέψεων και έξομολόγεσιν μου.

Η μεθ' Υμών τόσον εύχάριστος και τιμητική δι' έμε αναστροφή συντελέσεν επίσης ώστε να αναγνωρίσω έν τή Προσώπω Σας τον ήγιον άληθιν άνδρα, τον άξιον τού Κυρίου Λειτουργόν, τον σο-

φώτατον Διδάσκαλον και συγγραφέα, τον άδαμάντινον χαρακτήρα, τον υπέροχον Χριστομίμητον Ποιμένα τον τιθέμενον την ψυχήν αυτού υπέρ των προβάτων.

Η παροιμιώδης άφιλοκρηματία Σας, ή πραότης και τό ήθος τοις πάντας εύγενές και εύπροσέχορον, ή αγιότης τού βίου Σας, ή διαρκής νυχθήμερος μέριμνα υπέρ των χρζόντων της βοθείας Σας αλλά και υπέρ της από πάσης πλευράς προαγωγής της Νήσου μας στήριζούσης εις Υμάς τας έλλίδας της δια την άποτροπήν τού κινδύνου της εναπειλουμένης έρημώσεως της είναι τόσον γνωστά, ώστε να παρέλκη πύσα περί αυτών ιδιαιτέρα μνεία.

Κατά την Ιεράν ταύτην στιγμήν ένώπιον Θεού και ανθρώπων έπιθυμώ να διακηρύξω, ότι ή Υμετέρα Σεβασμιότης, συγκρινόμενη προς πάντας τοις άπ' αιώνας κεκοσμηκότας των Μητροπολιτικών των Κυθήρων Θρόνων εύρίσκειται υπέρτερα.

Ούδεεις έκπαλει έχει να ενιδείη τα έργα της Υμετέρας Σεβασμιότητος.

Η φήμη Σας, Σεβασμιότητα, ως Γεράρχου έμπνευσμένου, ως Γεράρχου άγιασμένου, ως Γεράρχου δραστήριου, ως Γεράρχου στοργικού Πατρός τού λογικού Υμιν Ποιμνίου ειχε πρό πολλού ήπρησέν τή στενά όρια της Νήσου μας και πάντες έμοχάριζον τοις Κυθηρίους τοιαύτου εύμοιρύντας Αρχιερέως και Προστάτου.

Η θενναρά στάσις Σας και

Ο Αγιος Ποιμενάρχης κ. κ. Μελέτιος Γαλανόπουλος

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ ΣΥΜΜΑΧΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ Η.Π.Α.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ
όλόκληρος ή ανθρωπότης τό μέγα κατόρθωμα. Είναι ή έκ Θεού συμπράστασις που καθοδηγεί την ήγέτιδα των Λαών τού Κόσμου Δύναμιν, τας Ήνωμένες Πολιτείας της Αμερικής, που τα πάντα θυσιάζει δια την εύημερίαν και ειρήνην όλων των Λαών της γης, χωρίς έξαιρέσεις, ούτε εις χρώμα, ούτε εις θρησκείας. Έχει μαζί της, δια τα τελούμενα θαύματα, την συμπράστασιν τού Θεού. Με συγκίνησιν ήκούσαμεν την χαρμόσουν ειδήσιν. «Ολη ή ανθρωπότης. «Όπου Θεός βούλεται, νικάται φύσεως τάξις». Ας ανανήψουν οι έρυθροί έχθροι της ανθρωπότητος και έκδιώξουν την πόρσιν των όφθαλμών των και να ίδουν την δόξαν τού Παντοδύνου και άς παύσουν τας δολοπλοκίας των. Η έφημερίς «Αλήθεια» Κυθήρων, εύλαβικά υποβάλλει θερμότητα συχαρητήρια.

«ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΕΤΕΛΕΙΩΣΑ»

Μετά τοιτον, τον λόγον έλαβεν έκ μέρους τού Γερού Μητροπολιτικού Ναού τού Έσταυρωμένου Κυθήρων, ο έκ των μελών τού Εκκλησιαστικού Συμβουλίου αυτού κ. Θεόδ. Π. Αρώνης, ειπών τα κάτωθι:

Σεβασμιότητα Δέσποτα, άνθρώπων στιγμή, των όποιων Υπάργουν εις την ζωήν το ή άνάμνησις τον συνοδούσιν καή

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Σεβασμιότητα, Σάν στενός συνεργάτης σας και άντιπρόσωπός σας στα Κύθηρα, μά κυρίως και πρωτίτως σαν Κυθηριος, θεωρώ ύποχρεωθίν μου αυτήν την ύρα να άπευθύνω σε σας λίγα λόγια εύγνωμοσύνης και αγάπης ως έλαχιστην άναγνωρίσιν των όσων υπέρ ήμιν επράξατε.

Τα λόγια δέν έκφράζουν τα ιδικά μου μόνον αίσθήματα. Έκφράζουν και τα αίσθήματα όλόκληρου τού Γερού Κλήρου της Μητροπόλεως μας και όλόκληρου τού Κυθηραικού Λαού.

Συνεπληρώθησαν δέκα τρία έτη από της ένθρονίσσεως σας στα Κύθηρα. Δεφαλώς είμαι άπ' τους λίγους άνδρι ο μοναδικός που δύναται να δώσουν ένα πλήρη άπολογισμό αυτών των έτών. Επειδή όμως τοιούτο θα άπείλει όντως πολλόν χρόνον και κόπον, επιτρέπατέ μου να τό νίωσ μερικά μόνον σημεία έν όκεικτικά και να δώσω μίαν συντομικήν περίληψιν.

Ήλθατε, Σεβασμιότητα, στα Κύθηρα πτωχός και άποχωρήσατε πάμπλουτος. Ήλθατε όμως έμπλουτισμένος με δύναμιν και πίστιν και άφοσίωθτε εις τό έργον σας έχοντας μοναδικήν καθοδήγησιν την έντολήν τού Θεανθρώπου «ό ποιμην ο καλός την ψυχήν αυτού τίθειν ήπέρ των προβάτων». Και τί άλλο έκτός από μία συνεχής θυσία υπέρ τού ποιμνίου ύπηρεσεν ή παραμονή σας στα Κύθηρα; Μήπως δέν ήναλύνθη δέν σας ή δραστηριότης δια τας προς τό ποίμνιον εύργεσίας; Μήπως ή Μητρόπολις δέν ήτο άνοιχτή δια όποιονδήποτε και όποιανδήποτε ύραν; Μήπως ένώπιόν μου δέν προσέβατε εις άποφασιστικές ένεργείας δια την έξυπρέπτησιν παντός έχοντος άνάγκην; Αθθενείς με ένεργείες δικές σας μετεφέροντο ταχύτατα και εισήγοντο εις Νοσοκομεία. Όρφανά έτα-

κτοποιούντο εις ιδρύματα και οι έχοντες ανάγκην εύρισκαν κοντά σας την στοργήν ενός άληθινού Ποιμενάρχου. Η επουδάζουσα νεότης εύρηκε κοντά σας την συμπράστασιν ενός γνόςου Διδασκάλου και Πατέρα. Θα ήδυνάμην να αναφέρω πολλές περιπτώσεις αλλά άρκούμι μόνον εις την περίπτωση ενός άπόρου μαθητού τού όποιου επί τέσσερα συνεχή έτη επληρώνατε τα έξοδα διατροφής και σχολείου και έφοίτα εις τό Γυμνάσιόν μας. Και ο νέος τοιούτος σήμερον εργάζεται τι μίως, βοηθεί την πτωχήν και πολυμελή οικογένειάν του και εύγνωμονεί τον Προστάτην του. Η περίπτωσης νομίζω είναι εις όλους γνωστή.

Και όλα αυτά έγινοντο άντι μιας και μόνης άμοιβής. Γής ήθικής ικανοποιήσεως ότι επράξατε ως Ποιμενάρχης άκράιστον τό καθήκον σας προς τον Θεόν και την Προστατιά μας.

Όλόκληρος ή παραμονή σας στα Κύθηρα υπήρξε μία συνεχής παροχή αγαθών ύλικών και πνευματικών. Γνωρίζω δε καλώς τας έντολές τού Κυρίου εφημερότατε πλήρως τό «μακάριον έστί διδόναι μάλλον ή λαμβάνειν». Υπάρξατε πρότυπον και μοναδικόν φαινόμενον άφιλαργίας, πράγμα όχι και τόσον εύνηδες δια την ύλιστικήν εποχήν μας. Έτσι δέν παρεξελκίνατε από τας έντολές τού Θεού Παύλου, ο όποιος γράφει: «Δεί ούν τον Έπισκοπον άφιλάργυρον είναι». Δέν παραλείπω δε αυτήν την στιγμήν να αναφέρω και τό γεγονός ότι άν και έξελέγατε Μητροπολίτης της πτωχότερας Μητροπόλεως έν τούτοις υπήρξατε σηματοφόρος εις τον άγωνα κατά το μεταθετοϋ. Τούτο είναι γλωσσόν και εις όρίζοντα πολλή εύρύτερους της Νήσου μας.

Υπάρξατε πρότυπον Αρχιερέως και γνόςου Ποιμε-

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Κ. Κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΑΕΝΑΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ

Ο «Κυθηραϊκός Σύνδεσμος» του οποίου τόσον το Διοικ. Συμβούλιον, όσον και το σύνολον εκεδόν των μελών προήλθεν εις την τελετήν, απύθηνε διά του κ. Γεωργ. Π. Καλλιγέρου, Γεωπόνου και μέλους του Διοικητικού αυτού Συμβουλίου τα κάτωθι προς τον Σεβ. Μητροπολίτην:

Σεβασμιώτατε, Τό Δ.Σ. του Κυθηραϊκού Συνδέσμου, διερμηνεύων την σκέψιν όλων των μελών αυτού, εκφράζει τα αισθήματα άποσιώσεως και υϊκής στοργής προς τον Πνευματικόν Πατέρα.

Η πρόθυμος και όμειροτος συμπράταξις σας και ή ήθικη και υϊκή ενίσχυσις του Συνδέσμου υπό τας ύμετέρας Σεβασμιότητας απέτελεσαν άνυπολόγιστον συμβόλην εις την εύδοκίαν των εϊνεργων σκοπων αυτού.

Ο λιμενοδραχίων Καψαλίου και τό δσονόπω θεμέλιον εις λειτουργίαν περιχαλές νέον εις κροδίτημα πολλά χρεωστούν εις υϊάς.

Πόσον όμως και ύπερ τας συμπράτασεις, τας ήθικας και υϊκας ενισχύσεις, εδωσατε πάντοτε τό πραγματικόν νόημα εις τό Μορφωτικόν Κέντρον των Κυθήρων.

Αί μεσαί άλλθειών διυλίαν σας, αϊ υϊηλαί έννοιαι των διαλέξεών σας και αϊ σοφά συμπεράσματά σας, αποτελούν και θά αποτελούν έσπελ έρως ύποθήκης.

Αί σεμναί όρσες τας όποιας ένπνευστε και εις τας ύποίας δέν εδιστάζεσθε να ποταγωνιστήτε θά παραμεινούν ζώσαι.

Αλλά και ή γενικότερα δραστηριότης σας εις άλλόλθων την Επαρχίαν θά γραφή εις την Ιστορίαν του τόπου.

Ο Χρονικογράφος των Κυθήρων δέν θά άντιπαρέβη την ποιμαντορίαν σας ως συνίθη άρχιερατείαν.

Τό Παγκυθηραϊκόν Προσχολιόν της 20ης Ιανουαρίου 1957, ένός του έρως ύποψου του Λαού της Προστάτιδος Μυρτιδιώτισσας έχει καταχωρηθή ήδη ως σημαντικός σταθμός εις την ζωήν του τόπου.

Αί άποφάσεις και τά πορί-

σματα του Συνεδρίου έκείνου, συνέστησαν την βάση των ιστορικών εξορμήσεών σας.

Σας βλέπομεν έκτοτε να ποταγωνιστήτε, να ύποδέχεσθε, να φιλοξενήτε, να ξεναγήτε και να κατασκευάζετε, άνωτέρους παράγοντας της Διοικήσεως, επισήμους άποστολάς, κλημάκια τεχνικών επιστημόνων κ.λπ. πάντοτε διά τό καλόν της Νήσου.

Σας άπενίζομεν άνάαν ταξιδιωτήν διά την θεράπειν τό βάρυν άναγκών του τόπου και του ποιμνίου σας.

Σας γεωργοδοτούμεν σόζοντα θεσάιους μελλοθανάτους διά τας άσφαλίσεως των μέσων σωτηρίας των.

Σας ήκολούθησαμεν εις τίς άπόρτους «Όγες» και εις την ζούγκλαν της «Γωνίας», άναζητούντα ναρό διά τά ύψη σιμένα Κυθήρα.

Σας ήκολούθησαμεν επίσης εις τας έπιπόνους έρεύνάς δι' άνεύρεσιν ύπογείου ύδατος.

Σας συνωδούσαμεν εις τούς γύρους των Γεωτρήσεων.

Σας έπενυμήσαμεν ένκαινίζοντα την Γεωργικήν Σχολήν Κασοβά.

Σας έννορισάμεν πρωτεργάτην της άναβασίσεως.

Σας ήσθάνθημεν πρώτον σκαπανέα της γεωργικής, της κτηνοτροφικής και της μελισσοτροφικής άναπτύξεως της Νήσου.

Τό γουστόν Μετάλλιον Γεωργικής άξίας Βασιλέως Γεωργίου του Β' με τό ύποση Σας έπαροσημοφόρησεν ή Πολιτεία, κλειούρωσε την έπίσημον άναγνώρισιν των άγώνων Σας.

Σας έθαυμάσαμεν τημασφόρον άκούραστον πάσης Κοινωνικής Προόδου, Οικονομικής άναπτύξεως και Άληθούς Πολιτισμού.

Εις πόσην Σεβασμιώτατε, θά παραδώσετε την Σωτήλην;

κλήν Σας και ή καρδιά μας θλινε, ως ή των Άποστόλων κατά την Ανάληψιν του Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού, παρακαλεί τον Θεόν να μή μās άφήση όρφανούς. Είθε ό «Υψιστος» να μās άποστείλη, ως τότε εις τούς μαθητάς Του. Άγγελον παραγορίας λέγοντα, ότι «έλευσεται πάλιν έν τρώπον έθεάσασθε Αύτόν άπερχόμενον».

Σεβασμιώτατε, είστε μακάριοι, διότι ήγωνισθήτε τον άγώνα τον καλόν και έσπείρατε τον σπόρον εις την γήν την άγαθήν, αλλά και άκατηρόδη, τας ψυχάς μας. Αϊ ένγκύκλιοι και τά κηρύγματα Σας έν πολλούς έκασπορόρησαν.

Όταν την 20 Ιανουαρίου 1957 έπραγματοποιήσατε τό πρώτον συνέδριον εις την Ίεράν Μονήν Μυρτιδιών, διά την άναγέννησιν της Νήσου, έπεκαλέσθημεν την βοήθειαν της Παναγίας. Η προσευχή μας είσηκούσθη, ό ήλιος άνέτειλε, Σωστή άναγέννησις, γενική άνα-

δημιουργία της Νήσου εις όλους τούς τομείς έπραγματοποιήθη, παρ' όλην την έλάττωσιν του πληθυσμού, την όποιαν λόγω γενικότεροι δυστυχώς προέκάλεσαν.

Η Δράσις Σας, Σεβασμιώτατε, έφερε φυσική τή λόγω την άγέλευσιν. Είναι αίνιός κανών αύτός. Είναι ή μάχη του καλού προς τό κακόν. Είναι αύτός ό διάβολος που άντιστρατεύεται πάντοτε τό άγαθόν. Δέν έφείσθητε κόπων και θυσιών. Ηγωνισθήτε και ένικήσατε, ό δέ νικόν στεφανούται. Άποχωρούντες σήμερον μās άφήνεται ός Παρακαταθήκην τό έργον ΣΑΣ και την άγάπην Σας προς ήμην.

Ας είναι εύλογημένον τό Όνομα του Κυρίου και εϊθε αϊ εύχαί Σας να μās προστατεύουν από κάθε κακόν, διά να είμεθα έν Κυρίω πάντοτε μαζύ, αινούντες και εύλογούντες τό Πανάγιον Όνομά Του.

Η εξέδρα των επισήμων εις τό σχολειόν Καρβουνάδων παρακολουθόντες τας έπιδείξεις. Εις την εικόνα διακρίνονται οί δύο Μητροπολίται Θήρας κ.κ. Γαβριήλ και Γυθείου. Οί δύο και τοποτηρητής Κυθήρων κ.κ. Σωτήριος, ό Πανσιολογώτατος Άρχ. της Ίεραρχίας της Άρχιεπισκοπής Άθηνών, ό κ. Παπαδόπουλος, ύπάλληλος της Άρχιεπισκοπής Τραπεζης, ό Πρόεδρος της Κοινότητος, ό καθηγητής κ. Αεον-τσίνης και άλλοι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Καθ' όλην την διάρκειαν της τελετής ό Σεβ. Μητροπολίτης μας, ιστάμενος εις την Ίεράν Πύλνν του Μητροπολιτικού Ναού καταδυκεκινήμενος και συνεχώς δακρύων, ήκούτο, μετά τό πέρας δέ των όμιλών, έν μέσφ λυγρών, δέν ήδυνάθη να είρη άλλο τι ειμή «Ε υ χ α ρ ι σ τ ω».

Ακολουθως άπαντες οί παρευρεθέντες εις την τελετήν, δακρύοντες και με λόγους άγάπης και εύγνωμοσύνης προσέβησαν και ήπαρόθησαν μετ' εύλαβείας διά τελευταίαν φοράν την χείρα του άποχωρούντος Μητροπολίτου μας και τοιοιτοτρόπως έλπξεν ή σεμνή και λίαν συγκινητική αποχαιρετιστήριος τελετή.

Πλήν όμως τίς άνωτέρω έπισήμου έν τη πρωτευσή της Νήσου λαβούσης χώραν αποχαιρετιστηρίου τελετής, παρόμοιαι έκδηλώσεις έπραγματοποιήθησαν και εις διάφορα χωρία της Νήσου.

Ούτω κατά την έπίσκεψιν του Σεβ. Μητροπολίτου μας εις Καραβά, κατά την ήμέραν του Πάσχα, ό έκ των επιτρόπων του Ίερού Ναού Άγίου Χαλαλάρπου κ. Γεώργιος Εύαχ. Κορωνάιος, άπεχαιρέτησεν Αύτόν διά των κάτωθι:

Η ΧΡΥΣΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Σεβασμιώτατε,

Όλοκληρος ή Κοινότης Καραβά, καίτοι όμμερον είναί ήμέρα χαράς και άγαλλιάσεως επί τη έορτή του Άγίου Πάσχα, του μεγαλειώδους αυτού γεγονότος της Χριστιανισμένης, τελεί έν ψυχική συντριβή, διότι ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου να υποχωρήσιν τών Ποιμαντορικών καθήκοντων Σας και ως έκ τούτου όλοι ήμεϊς να στερηθώμεν του Άγίου Δεσποτή μας, του στοργικού πατέρα, του προστάτη των πτωχών, του πρωτεργάτου των εκπαιδευτικών και παραγωγικών έργων.

Εξήσεται άνάμεσά μας δέκα τρία χρόνια που πρέπει να θεωρηθώμεν ως ή χρυσή περίοδος διά την ιστορίαν των Κυθήρων. Διότι ειργάσθητε με ζήλον, με ειλικρίνη στοργικήν άγάπην και τό έργον Σας έκασποφόρησε και τούς γλυκείς καρπούς άπολαμβάνομεν και ζώμεν ύλοι τά τελευταία έτη εις μίαν πραγματικήν άναγέννησιν. Ποίος δύναται να ήσμεν όν όν ή λειτουργία του Νοσοκομείου είναι ιδιική Σας ένέργεια, ή λειτουργία της Πατρικής Σχολής, ή έδραϊσμός της Οίκοκυρικής Σχολής εις τό Κήθηρα. Τας μεγάλας θυσίας και ένεργείας Σας διά τόσα παραγωγικά έργα, ώστε να μεταβληθ ή οικονομική κατάσταση του νησιού μας και σιγά - σιγά να περιορισθ εις τό έλάχιστον ό έκπατρι-σμός των Κυθηρίων;

Εξήσεται άνάμεσά μας δέκα τρία χρόνια που πρέπει να θεωρηθώμεν ως ή χρυσή περίοδος διά την ιστορίαν των Κυθήρων. Διότι ειργάσθητε με ζήλον, με ειλικρίνη στοργικήν άγάπην και τό έργον Σας έκασποφόρησε και τούς γλυκείς καρπούς άπολαμβάνομεν και ζώμεν ύλοι τά τελευταία έτη εις μίαν πραγματικήν άναγέννησιν. Ποίος δύναται να ήσμεν όν όν ή λειτουργία του Νοσοκομείου είναι ιδιική Σας ένέργεια, ή λειτουργία της Πατρικής Σχολής, ή έδραϊσμός της Οίκοκυρικής Σχολής εις τό Κήθηρα. Τας μεγάλας θυσίες και ένεργείας Σας διά τόσα παραγωγικά έργα, ώστε να μεταβληθ ή οικονομική κατάσταση του νησιού μας και σιγά - σιγά να περιορισθ εις τό έλάχιστον ό έκπατρι-σμός των Κυθηρίων;

Εξήσεται άνάμεσά μας δέκα τρία χρόνια που πρέπει να θεωρηθώμεν ως ή χρυσή περίοδος διά την ιστορίαν των Κυθήρων. Διότι ειργάσθητε με ζήλον, με ειλικρίνη στοργικήν άγάπην και τό έργον Σας έκασποφόρησε και τούς γλυκείς καρπούς άπολαμβάνομεν και ζώμεν ύλοι τά τελευταία έτη εις μίαν πραγματικήν άναγέννησιν. Ποίος δύναται να ήσμεν όν όν ή λειτουργία του Νοσοκομείου είναι ιδιική Σας ένέργεια, ή λειτουργία της Πατρικής Σχολής, ή έδραϊσμός της Οίκοκυρικής Σχολής εις τό Κήθηρα. Τας μεγάλας θυσίες και ένεργείας Σας διά τόσα παραγωγικά έργα, ώστε να μεταβληθ ή οικονομική κατάσταση του νησιού μας και σιγά - σιγά να περιορισθ εις τό έλάχιστον ό έκπατρι-σμός των Κυθηρίων;

Εχαρίσατε υγιάν εις βαρέως ασθενούντας με τας ένεργείας Σας προς μεταφοράν αυτών εις Αθήνας εις Ελικοπτήρων.

Διά την νεολαίαν και τά παιδιά του Σχολείου δέν έφείσθητε φροντίδων και κόπων. Κάθε παραμονήν Πρωτοχρονιάς, καθ' όλην την διάρκεια της ήμέρας έτρέχατε από χωριό σε χωριό να τούς δώσετε την χαράν και την εύλογίαν Σας και να τούς μοιράσετε τας άγιες Εϊκόνας και διάφορα είδη τροφίμων και ρουχισμού, που έστελλαντο μόνον διά των ένεργειών Σας.

Κατά τό προηγούμενα χρόνια, τά Κήθηρα δέν είχαν ύχει τόσης εύνοίας.

Αφελοςχρήματος πάντοτε μεγάλου Χριστιανός, άπλοός και άδιακόπως έργαζόμενος, εξέδιδε καθ' έκδότην έξοδα έγκυκλίου, καθόδηγόν τό Ποίμνιον εις την όμοιοιαν, την άγνήν και τό καλόν. Και δυστυχώς πολλάκις αντί του μάνα, κολόν ή ποίσηθε. Και όμως δέν έδυσανασκετάσθε και δέν έκάμφοθητε. Η πίστις Σας εις τό καλόν και την πρόδον Σας ένεψύκωνε και ή δύναμις της Παναγίας εύλογούσε τά έργα Σας. Διότι και τό Άγια Προσκυνήματά μας, ή Ύμετέρα Σεβασμιότης άνεβίβασεν εις την ύψιστην όθειν που τούς άντικε. Έχομεν μεγάλον θναυρόν, την Άγιαν Κάραν του Όσίου Θεόδωρου και τη ύποδειξει Σας

έναντιέθη αύτη εις πολυτέλην έν εκήματι άρχιερατικής ήπρας Λεπτανόθικης, τοποθετηθείσαν έντός μεγαλοπρεπούς Κουβουκλίου.

Σεις Σεβασμιώτατε, έβέσατε τέρμα εις την βαθείαν θλίψιν των Καραβιτών διά την στερήσιν της εύλογίας της Σεπτής Εικόνας της Παναγίας Μυρτιδιώτισσας κατά την περιφοράν της καθ' όλα τά προηγούμενα χρόνια. Καί έγιναν άγώνες επί σεϊρών έτών ίνα έπικεκτήται και τό χωριό μας ή Πολιεύχος της Νήσου μας, αλλά άνπέθαναν μάταιοι. Αντιλαμπά νεσθε πόσον περιφρονητικόν έθεωρούσαμεν τούτο, καθόσον ή Παναγία ή Μυρτιδιώτισσα είναι τό καύχημα των Κυθήρων. Η Άγιότης Σας τό κατήρθωσε και όχι μόνον διά των Καραβών αλλά και δι' άλλα άκόμη χωρία.

Τά έργα και τά άγαθά που άφήνετε εις τό Νησί μας, Σεβασμιώτατε, μα και ή όπε

φαντος καλωσύνη Σας, ή βαθεία Σας Χριστιανική πίστις, και ή θερμή άγάπη Σας διά τό Κήθηρα, θά προκαλούν τον θαυμασμόν και την άειώναν εύγνωμοσύνην μας και άνεξάλεπτος θά διατηρηθ ή Άγία Μορφή Σας εις τας ψυχάς όλων μας.

Ο βαθύς σεβασμός και ή άπειρος άγάπη προς την Σεβασμιότητα Σας, έγγέφαν πάντοτε τας καρδιάς όλων των Καραβιτών και ό αποχωρισμός Σας μās συγκινεί μέχρι δακρύων.

Με την έκφρασιν της άπειρου εύγνωμοσύνης μας δι' όλα όσα Σας όφειλομεν, άπευθύνομεν την δόλοφκον ευχήν μας, όπως ή Μυρτιδιώτισσα μας είναι πάντοτε Άγία Σκέπη Σας, ύπου και άν εύρίσκεσθε και διαφυλάττη την Ύμετέραν Σεβασμιότητα μακροημερεύσαν άν' άγαθής της Αγιωτάτης Έκκλησίας μας.

ΠΡΩΤΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Επίσης κατά την αύτην ήμέραν του Πάσχα και διαρκούσης της τελετής της Άγάπης, ήτις καθιερώθη υπό του Σεβ. Μητροπολίτου μας όπως τελείται μεγαλοπρεπώς έν τη Ίερά Προσκυνήματι του Άγίου Θεόδωρου, ό έκ των επιτρόπων του Προσκυνήματος κ. Χαρ. Μαυρομμάτης, απύθηνε προς τον άποχωρούντα Ποιμενάρχην μας τον κατωτέρω άποχαιρετισμόν:

Σεβασμιώτατε,

Η είδησις ότι θά έποχωρήσετε της ποιμαντορίας της Νήσου μās ελύπησεν όλους, ειδικότερος δέ την Έπιτροπήν Άγίου Θεόδωρου, με την όποιαν συνεργάσθητε καθ' όλον τό διάστημα της παραμονής σας εις τον τόπον μας. Εύθες εξ άοχής ήγαπήσατε τον Άγιον Θεόδωρον και έπροσπαθήσατε από την άνάστην, να τον όγάλατε εις την έπιφάνειαν. Έπρωτομαρτυρία την περυσίαν της Άγίας Κάρας για να την γνωρίσουν και τά πλέον άπομεικχυσμένα χωρία του Νησιού μας, που είχαν έγχασει ότι Προστάτης των Κυθήρων είναι ό Άγιος Θεόδωρος. Με την προσωπικήν σας παρακολούθησιν και τούς σκέπας σας λόγους, υπερεβίνατε τούς κατοίκους να προσφέρουν ζετα μπορούσε καθέννας και έτσι έγινε ή ώραιστέτη λειψανοθήκη - Μήτρα που έντός αύτης φυλάσσεται ή Άγία Κάρα του Προστάτη της Νήσου και έν συνέχεια έγινε και τό όραιστέτον Κουβούκλιον.

Ευχαριστηθήκατε διά την άξιοποίησιν της παρουσίας του Προσκυνήματος. Ύπεδείξατε, μαζί με τον άιδεσμιώτατον πάτερ Νικόλαον, εις τον κ. Κόνημα να κάμη φωτισμόν και όξερμένην και να φυτευθώμεν έλα τά περίε κήματα του Ναού με πείνα, εύχαλύπτους έλιές και άμυγδαλιές.

Εδω δέ εις τον Άγιον Θεόδωρον, θά έντοιγίσωμεν μαρμαρίνην πλάκα και θά γράψωμε τό όνομά σας ως τό πρώτον ευεργέτη, διότι τόσον πολύ τον αγαπήσατε, καθώς και τά άλλα προσκυνήματα του Νησιού μας. Άνυπόμιστα έκ βάθους καρδιάς που δέν ώλοκληρώσατε τό έργον σας έδω. Σας ύποσέλειθα όμως ότι ήμεϊς θά συνεχίσωμεν, διότι πιστεύομεν εις τον Άγιον Θεόδωρον. Είμεθα δέ βέβαιοι ότι όπου και άν πάτε, θά σάς έχη υπό την προστασίαν του. Ημεϊς ποτέ δέν θά σάς ήσμονήσωμεν και θά σάς εύγνωμοσύνομεν.

Εδω δέ εις τον Άγιον Θεόδωρον, θά έντοιγίσωμεν μαρμαρίνην πλάκα και θά γράψωμε τό όνομά σας ως τό πρώτον ευεργέτη, διότι τόσον πολύ τον αγαπήσατε, καθώς και τά άλλα προσκυνήματα του Νησιού μας. Άνυπόμιστα έκ βάθους καρδιάς που δέν ώλοκληρώσατε τό έργον σας έδω. Σας ύποσέλειθα όμως ότι ήμεϊς θά συνεχίσωμεν, διότι πιστεύομεν εις τον Άγιον Θεόδωρον. Είμεθα δέ βέβαιοι ότι όπου και άν πάτε, θά σάς έχη υπό την προστασίαν του. Ημεϊς ποτέ δέν θά σάς ήσμονήσωμεν και θά σάς εύγνωμοσύνομεν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Όσαύτως εις Μυλοπόταμον έπ' εύκαιρία αποχαιρετιστηρίου έπικέψεως του Σεβ. Μητροπολίτου μας, ό έφημέριος του Ίερού Ναού Άγίου Χαλαλάρπου αιδεσιμώτατος Εμμ. Ζερβός, άπεχαιρέτησεν Αύτόν διά λίαν συγκινητικής προσέλαλης έν τη όποιά πλιν των αισθημάτων των ένοριτών του, έκφράζει και τά προσωπικά του αισθήματα εύγνωμοσύνης. Την προσέλαλην ταύτην, δόλοκληρον, παραθέτομεν άμέσως κατωτέρω:

Σεβασμιώτατε,

Επί δέκα και τρία έτη, θεάρεστος, δεξιός και έν πνεύματι Θεού, την Ίεράν των Κυθήρων Μητρόπολιν διακυβερνήσατε. Τό μικρό και άπόμερο Νησί μās, έν τη προσώπφ Σας έβρε τον πνευματικόν του πατέρα, τον Προστάτην και άναμωρτήν. Ερστημένον από την άβρόαν μετανάστευσιν, έβρινε προς την δολοκληρωτικήν ζωήν πν. Μόνη έλπίς άπέμενεν ή φιλοκατρία των αποδήμων παιδιών μας, όπου και άν εύρίσκωνται σκορπισμένα εις όλον τον κόσμον, τά όποια με τά έμβήματα των διατήρησαν τά κοινά της Ίερας Ίδρυμας, Ίερούς Ναούς, Σχολεία, δρόμους κ.λπ.

Η έδω παραμονή Σας, Σεβασμιώτατε, ως Ποιμενάρχου, έχει γεν αίτια να άναδημιουργηθ τό Νησί μας. Απέκτησε ζήλην, έλπίδα και όναιμν. Ετενώθη τό ήθικόν των έναπομεινόντων κατοίκων, προσεικλύσθη τό ένδιαφέρον των τότε κυβερνήτων και ήργασε γοργά ή άναδημιουργία, εις όλους τούς τομείς. Τά Ίερά μας Προσκυνήματα άνεστηροτήθησαν. Τό Ίερόν θησαυρίσμα ή Άγία Κάρα του προστάτου μας Άγίου Θεόδωρου, έπ' σειράν έτών παρέμεινε γυμνή, άκάλυπτος και περιφρο-

νημένη και την περιεόλασε με πολύτιμον θήκη, ώστε του λαού να λιτανεύηται με μεγαλοπρέπεια και ιερωπείαν. Τό Νοσοκομείον μας παρέμεινε με ένα μόνον Ιατρόν, μακροχρόνιο και τώρα λειτουργεί με ζήλον έξοπλισμόν, έπιλέκτους επιστήμονας, πρόθυμον προσωπικόν και έξυπηρετεί τας άνάγκας των ασθενών μας.

Τή Ύμετέραν φροντίδι έδρόθη και λειτουργεί με θαυμαστήν αλκόν το κλημάκιον του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών.

Η Οίκοκυρική μας Σχολή μετεφέρθη εις Μυλοπόταμον, άνεστηροτήθη και έξελίχθη εις πρότυπον εις τό είδος της, υπό την Ύμετέραν στοργήν ως Προέδρος του Διοικητικού αύτης Συμβουλίου.

Η Πατρικός Σχολή Καραβά, κλειστή και παραμελημένη, κατέστη Ίδρυμα περιλαμπρόν και άνεβάστω με τά φωτόρια της άλλόλθων τό Νησί μας. Σταμάτησε έως έδω, διότι δέν ύπάρχει τομείς κοινού ένδιαφέροντος εις τον όποιο να μήν έχετε πρωτοστατήσει.

Κοντά εις όλους μας και εις ένα έκαστον χωριστά, σπών πόνο μας και στήν χαρά μας, σίς γιορτές και στα πανηγύρια μας.

ΕΝΙΚΗΣΑΤΕ

Τελευταίος ώμίλησεν ό Γραμματέυς της Κοινότητος Λεϊβαδίου κ. Γεώργιος Βρετού Κασσιμάτης έκ μέρους της Κοινότητος του είπων τό εξής:

Σεβασμιώτατε, νησιν άνεγνώσαμεν την πατρι-κήν αποχαιρετιστήριον έγκύ-

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ κ. κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

με προθυμίας συμμετείχατε και ελαμπρύνετε χωρίς ελπίδα ανταμώσεως, να δέχεσθε ένα ποτήρι νερό. Στις δύσκολες στιγμές μας, όταν άμεσος κίνδυνος παρουσιάζεται, άλλοτε μὲν ἐλπίσπερον, άλλοτε ὕδρα-πλάγην, ἢ ἀντιστοίχικόν, ἐκαλύπτοντο ἐσπευσμένως καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐσώθησαν ἀπὸ θάνατον θάνατον πολλοί.

Με ἄλλους κείνους μαζί καὶ ἐγώ, ποτὲ δὲν ἦν ἐξάστω ὅταν ἐπαθὴ διάτρησαν στομάχου καὶ με ἀκατόστατον ἀναισθησίαν μεταφέρθησαν εἰς ἀπελπιστικὴν καταστάσιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ποταμίου καὶ οἱ ἱατροὶ με εἶχαν ἀπελπίσει. Σαῖς ἐσπεύσατε κοντά μου, με τοὺς ἀδελφούς μου ἱερεῖς καὶ ἀιμοδότας καὶ ἐπειτα ἀπὸ θερμῆν προσευχὴν καὶ παρακλήσιν με ἐσυνόδευσαν εἰς τὸ χειρουργικὸν τραπέζι, με ἐμφυγόντα καὶ με παρηγορούσατε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγχειρήσεως, ἐνῶ με τὸ ἔνα Σας ἄγιο χέρι ἐκρατοῦντε καὶ παρακολουθοῦσατε τὸν σπυρμὸν μου καὶ με τὸ ἄλλο ἐσκούπιζατε τὸν ἱδρώνα ποὺ ἀ-

πὸ τοὺς πόρους τῆς ἐγχειρήσεως με περιέλουε, διότι ἡ κατάστασίς μου δὲν ἐπέτρεπε νάρκωσιν. Καὶ με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἰδικὴν Σας παρουσίαν καὶ προσευχὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν τὴν ἐπιτυχὴ ἐπέμβασιν, μὲ ἐσώσατε τὴν ζωὴν!

Σεβασμιώτατε, εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ὅλη ζωὴ Σας, ὡπρὸς ζωὴν πνευματικὴν, ἄλλους κόσμους δραματικῶς ἐκλάσκειν δι' αὐτὸν ἐπεδιδόξατε. Ἀσπληρὸς τηρητὴς τοῦ Θεοῦ οὐδὲν δὲ τῶν ἐγκωσμιῶν καὶ τῶν προσκαίρων τούτου κόσμου κατανοήσατε καὶ δι' αὐτὸ μακροθυμήσατε πρὸς πάντας. Τὸ πέρασμά Σας ἀπὸ τὸ Νησί μας θὰ μὲν γιὰ πάντα ἀλησιμένην, ἢ δὲ ζωὴ Σας παράδειγμα ἀγνύτης διὰ τοὺς ἐπερχομένους.

Ἡμεῖς οἱ ἱερεῖς τοῦ Νησιῦ μας ποὺ ἐξήραμε κοντά Σας καὶ ἐννοήσαμε τὴν πατρικὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην Σας, ὅσας θὰ πλησιάζουμε τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Πρόθεσιν, θὰ δευμάθα ὅπως ὁ Παντοδύναμος Θεὸς Σας γὰρ ἔζη ὕψιστον καὶ μακροήμερον.

ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΝ

Ἐξ ἄλλου, ἡ δις Ἑλένη Σταύρου ἱερέως Χάρου ἐκ Χώρας, τελειόφοιτος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπύθουνεν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ μέρους τῆς φοιτητικῆς νεολαίας τῶν Κυθίων καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας τὸν κάτωθι χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἀποχωροῦντα Μητροπολίτην.

Σεβασμιώτατε,

Ἐκπροσωποῦσα τὴν φοιτητικὴν νεολαίαν τῶν Κυθίων, ἀισθάνομαι ἀπ' ἐνὸς μὲν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω τὰ συναισθήματα θαυμάσιας λύπης τὰ ὅποια προέβησαν εἰς τοὺς νέους τῶν Κυθίων ἡ ἀποχώρησις ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ὁρίων τῶν Κυθίων τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν ἡθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποτίσω φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς πολλαπλῆς ἐυεργεσίας, ὅν ἔστυον ἡ Νῆσός μας ἐκ τῆς μεγαλοφυΐας δόξασίς Σας.

Ἡ προσωπικότης σας συνεδέθη δι' ἀρρήκτου πνευματικὸν δεσμόν μετὰ τοῦ Κυθηρικοῦ Λαοῦ εἰς τὸν ὅποιον προσεβόρετε πλουσιπάρουσαν τὴν πολυτιμωτέραν καὶ ἀντικεινὸν προσφορὰν, τὴν Ἀγάπην Σας, κατὰ τὸ διαστημα τῆς θεαρέστου ποιμαντορίας Σας.

Εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν Σας ἡ πτωχὴ Νῆσός μας ἐγνώρισε τὴν συμπαράστασιν εἰς τὰς παντοίας περιστάσεις, τὸν ἀρωγόν, τὸν παρηγορητὴν τοῦ πένου, τὸν ἄκονον ἐργάτην, τὸν σεμνὸν θεραπεύοντα πάσης ἀσθενείας, τὸν πρωτοπόρον κατὰ ὕψους ἡ-

δέας, τὸν μεσιτεύοντα τὴν δογμῶν καὶ τὴν σωτηρίαν πρὸς τὴν Παναγίαν Δεσποινίαν, ἡμῶν Μυρτιδιώτισσαν.

Ἡ Μητρόπολις Κυθίων ἀπαρριζομένη τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, στερεῖται τοῦ φιλοστόργου καὶ ἀγρόπνου ποιμένος, τοῦ ἀγαθοποιῦ καὶ φιλοτίμου Δεσπότης, τοῦ στερεοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστώς μας.

Ἀνευδαίγητε ἀνώτερος τῶν προσδοκίων μας καὶ ἡ πεφωτισμένη δόξα Σας Σας συγκαταλέγει μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων Ἱεραρχῶν τῶν ὁποίων ἡμῶν τὴν ἡμετέραν Μητρόπολιν Κυθίων. Ἡ μορφή Σας θὰ παραμένῃ πάντοτε φωτεινὸν σύμβολον δι' ἡμᾶς τοὺς νέους, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦντες τὸ ἅγιον παράδειγμα Σας ὑποσχεθήμεθα νὰ κρατήσωμεν ὕψιστὰ τὴν σημαίαν τῆς Πίστώς μας.

Ἐκτενέριον εὐχὴν ἀνατείνουμεν εἰς τὸν Κύριον, ὅπως μακροήμερόν ὑμᾶς καὶ ἐγχομέν δι' ἐλπίδων ὅτι ἡ θεοφροσύνη διὰ τῆς Σας θὰ διατελῇ πάντοτε εἰς ἀσπληρὸν σύνδεσμον μετὰ τοῦ Κυθηρικοῦ Λαοῦ καὶ θὰ πρεσβεύη ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τέλος τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κληροδοτήματος Νικ. Τριφύλλου «ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ», κατὰ τὴν συνεδρίσιν αὐτοῦ τῆς 8ης Μαΐου 1969 ἀνεκήρυξε τὸν ἀποχωροῦντα Μητροπολίτην μας καὶ Πρόδρον τοῦ Ἱδρύματος, Ἐπίτον Πρόδρον αὐτοῦ ἰσοβίως, ἐπιδόσαν εἰς Αὐτὸν καὶ σχετικὸν ψήφισμα.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ἀποχαιρετιστηρίου τελετῆς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἐν Μαγούλα Σπάρτης μόνιμον κατοικίαν του, προπεμφθεὶς μέχρι Καφαλίου ὑπὸ τοῦ ἱερατείου τῆς Νήσου καὶ πλῆθος κόσμου, ὅστις ἐν καταφανῇ συγκινήσει ἀπεχαιρέτησεν Αὐτόν.

Οἱ συμμετασχόντες εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἀποχαιρετισέως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. κ. Μελετίου καὶ τῶν ὁποίων αἱ προσφωνήσεις ἔχουν δημοσιευθῇ, δύνανται νὰ λάβουν φύλλα ἐκ τῶν γραφείων ἐπὶ πληρωμῇ εἰς Καρβουνάδες.

Ἡ Διεύθυνσις
ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ

Ζητοῦμεν δικαιοσύνην

Ἀναδημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὸ κύριον ἄρθρον ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 136 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μου τὸν Δεκεμβρίον τοῦ 1962 διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν ἄδικον ρύθμισιν τοῦ Ἑσωτερικοῦ Δημοσίου Χρέους κατὰ τὸ τότε Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ καὶ τὸ ὅποιον ζήτημα ἐκκρεμῇ δι' ὅλους τοὺς ἀγρότας, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐπενδύσει, τῇ προτροπῇ τὴν τότε Κυβερνήσασαν, τὰς οἰκονομίας τῶν εἰς τὰ Ἑσωτερικὰ Δάνεια, καὶ ὑποβάλλομεν θερμὴν παρακλήσιν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐθνικὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν μας καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸν Κύριον Πρόδρον τῆς Κυβερνήσεως Γεώργιον Παπαδόπουλον, ὅπως εὐαρεστηθῶν, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ἄδικον ποῦ ἐγένεν εἰς τοὺς κατόχους τῶν Ἐθνικῶν αὐτῶν χρεογράφων, τῶν Ἑσωτερικῶν Δανείων καὶ ὅπως τακτοποιοῦνται τὰ πάσης φύσεως ἀδικήματα, γίνῃ κατὰ καὶ διὰ τὸ ἐκκρεμῇ αὐτὸ θέμα.

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

Ἀπὸ τὰ δημοσιευθέντα ἐπὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ Δημοσίου Χρέους φαίνεται ὅτι ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Ε. Ο. Κοινότητα συνεπλήγεται ὑποχρεωτικῶς πλὴν ρυθμίσιν τοῦ Δημοσίου Ἑσωτερικοῦ χρέους μετὰ ἑνα οἰονόμητο τρόπον ὅστε νὰ κλείσῃ ἡ ἐκκρεμὴς αὐτή, ἡ Κυβέρνησις ἐπρόχωρησε, ἤλθε εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ὁμολογιούχους τὸ πρῶτον καὶ οὕτω ὑπεγράψαν μίαν συμφωνίαν. Τὸ καθορισθὲν ὡς ἀναγνωρίζομενον ποσοστὸν καὶ τὸ τοκοχρεωλίσιον δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἀν εἶναι 30 ἢ 40 ἢ περισσώτερον. Μᾶς ἐνδιαφέρει ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι οἱ ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ τῆς Ἑλλάδος κατόχοι εἰς χρυσόν, ὁμολογίῳ θὰ τῶν ἴσων μεταχειρίσεως μετὰ τῶν εἰς τὸ Ἑσωτερικὸν ὁμολογιούχων. Ἐως ἐδῶ καλῶς.

Καὶ ἐρχομένη τῶρα εἰς τὸ Ἑσωτερικὸν Δημοσίον χρέος, ἔξ αὐτοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ λέγει ὅτι δὲν ὑφίσταται δι' αὐτὴν οὐδεμία νομικὴ ἢ ἄλλη ὑποχρέωσις διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν αὐτὸ δημόσιον Χρέος ἐπειδὴ ἔχει διαγραφῇ συνεχῆ καὶ λέγει ὅτι παρὰ τοῦτο τὸ Κράτος κάνει τὴν χειρωνακίαν καὶ ρυθμίζει ἑνα 5 τοῖς ἑκατὸ ἀποδιδόμενον εἰς ὁμολογίας μετὰ τὸν 2% καὶ ποῦ μετὰ τὰς συνθήκας αὐτὰς, θὰ ἔχῃ ἀξίαν κατὰ ὁμολογίαν τῶν 50 δραχμῶν ἀπὸ 10—15 εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Καὶ συνεχίζει ὅτι ἡ ρύθμισις εἶναι δικαιοσύνη καὶ ἄλλες πολλὰς γαρνιτούρες. Ἐπ' αὐτοῦ ἡμεῖς οἱ ἀγρόται ποῦ μέχρως χθὲς ἐκφράσαμεν εὐγνωμοσύνην γιὰ τὰ λίγα ψ ὅ - χ ο υ λ α ποῦ μᾶς δώσατε εἰς συντάξιν καὶ τῶρα διὰ τῆς Κυβερνητικῆς αὐτῆς ρυθμίσεως μᾶς ἀποστραγγίζει ἐντελῶς ὅλον μας τὸ αἷμα. Σὰς λέγομεν μετὰ δαυτὴν πικρὴν ἀγανάκτησιν καὶ διαμαρτυρόμενοι τὰ ἐξῆς:

ΟΚΙ κύριε Πρόεδρε! Τὸ 5% Σας τὸ δωρίζομεν καὶ χρησιμοποίησιν τοῦτο εἰς τὴν κατασκευὴν δύο ἀνδριάντων 1) ἑνα τοῦ μακαρίτη Σβάλου ποῦ μετὰ μίαν ἀμαρτωλὴ κακὴν ὥρας ὑπογραφή ἐξεκρέμασε τὸν Διόσκοτον Ἑσωτερικὸν Χρέος (ὃν καὶ κακῶς ἰσχυρίσασθε ὅτι διεγράφη τὸ Ἑσωτερικὸν Χρέος ἐνῶ ἕκτος δὲν ἔκαμε διάκρισιν) καὶ 2) ἄλλον ἀνδριάντα στὸ κύριον Σπύρον Μαρκεζίνη ποῦ κείνο τὸ μεγάλο κεφάλι ἔκαμε καὶ ἐφήρμασε ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ ἀνευ ζωανασκίων καὶ ψευδῶν ἐπιδείξεων τὴν ἀναποσπασίμογν καὶ ἥραστο ἡ εὐνοία τῆς Ἑλλάδος μας καὶ μετεπέθηκε ἀπὸ τὴν ὑπανατιξίαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐωστίαν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας πάντως, ἡλιθίστατον μίαν καλύπτειν αὐρίον. Ἡλιθίστατον ἐπίσης ὅτι κατὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ Δημοσίου Χρέους κάποιο μέτρον θὰ ληφθῇ βάσει τῶν σημερινῶν δυνατότητων νὰ ἀνακουφισθῶ-

μεν καὶ μεῖς οἱ ἀγρόται οἱ ὅποιοι τὰς οἰκονομίας μας τὰς εἰχάμεν χρεογράφα. Ἀλλὰ ὅποια ἀδικία καὶ ἀκλήροτης. Ἀντὶ νὰ ρυθμισθῇ δικαίως καὶ με ἴσην μοῖραν, διαμαρτυροῦνται εἰς κατηγορίας οἱ ὁμολογιούχοι καὶ διὰ νὰ μὴ διαθετοῦν ἐπὶ μεταίφῃ πολυτίμον χώρον, ἐρχομένη εἰς τὸ θέμα τοῦ Ἑσωτερικοῦ Δημοσίου χρέους καὶ μᾶς καθορίζει (καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ πηγάξῃ νομικὴ ὑποχρέωσις) 5% ἴσον τίποτα. Δὲν ἤρξαν 22 χρόνια ποῦ δὲν ἔδωσαν τίποτα; Τολμήχιστον δὲν ἐντρέποντο ὅταν ἐλαμβάντο τοιοῦτον νομοθέτημα;

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἄδικος. Μὴ ἐπιμένετε νὰ μᾶς δλώψετε τόσον θανάσιμα. Ὅπως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις (δικαιότατα καὶ) ἡμᾶς ἀπὸ 7 εἴπατε 17) δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πῆτε διὰ τὰς χιλιάδας τῶν ἀγρότων ποῦ καταδικάζετε διὰ τῆς ἀποφάσεως Σας καὶ πλὴ ἴσως διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν νὰ κυβερνᾶτε τὴν Ἑλλάδα, ὅτι τὸ ποσοστὸν ποῦ μπορεῖ νὰ ἀναγνωρισθῇ βάσει τῶν σημερινῶν Οἰκονομικῶν δυνατοτήτων θὰ εἶναι ἐνισχύον. Τότε θὰ παρεπνεύετο καεῖς; Θὰ ἦσαν πάντες εὐχαριστημένοι. Γι' εἰμένα ἡμεῖς οἱ κατόχοι τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Ἑσωτερικοῦ χρέους, Κογγολέζοι ἢ μοῖλοι; Διατὶ μᾶς δώκατε; Βεβαίως γνωρίζετε ὅτι εἰμένα τὰ γεροντάκια καὶ δὲν μποροῦμε νὰ μεταφέρουμε πέτες νὰ στήσωμε λιθοσωροὺς ἀναδύματος ὅπως τὸ πάλαι ἐπὶ Βενιζέλου, δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε συλλαλητήρια μετὰ μᾶςρας σημαίας, δὲν μποροῦμε νὰ κάμουμε ὅτι ἕκαστος οἱ ἀδικούμενοι εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὸ Ἀργεῖον καὶ ὅτι συχνὰ πικρὰ πράττοντες διάφοροι ὁμάδες παραποιούμενων,

Ἡμεῖς εἰμένα νομοταγεῖς Ἑλληνες ἀγρόται καὶ δὲν ἔχομε τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὴν γραφίδα νὰ γράφωμε συνεχῶς τὸ ἄδικον καὶ τὴν ψψεν μας ποῦ τῶρα δὲν ἔχει ἀξίαν.

Σὰς λέγομεν ὅμως ὅτι μᾶς ἀδικεῖτε καὶ σημειώνομεν τὸ κοινὸν ρητὸν «Νέδερ τοῦ λοιπῆς» καὶ ὑποβάλλομεν τὴν παρακλήσιν νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀναθεωρήσετε τὴν ἀπόφασιν Σας. Καὶ ἂν δὲν ληφθῇ ὑπ' ἄψιν ἡ φωνὴ τῆς γαυροῖς κλῆς ἀγροτικῆς τάξεως ποῦ τὸσον σκληρὰ κτυπεῖται, Σὰς δηλοῦμεν ὅς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη ὅτι τὰ χαρίζομεν, καὶ ποιοῦμεθα ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν εὐαρεστηθῆτε νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ ἐν καιρῷ ὑψώνουσα τὴν φωνὴν τῆς κατὰ τῆς φοβεράς πρωτοφανοῦς ἀδικίας. Καὶ κλίνοντας τὸ ἄδρον μας λέγομεν: Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ Δημοσίου Ἑσωτερικοῦ χρέους εἶναι ἄδικος, μελετῇ κηλὶς καὶ ἐντροπή.

ΚΩΝ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΜΗΤΡ. ΓΥΘΕΙΟΥ - ΟΙΤΥΛΟΥ Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. κ. Σωτήριος μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. κ. Νικοδήμου Γιαννοπούλου ἀφίχθη εἰς Κύθηρα τὴν 31ην Ἰουλίου. Ὁραν 5ην μ.μ. ἀνῆλθε εἰς Ἀγίαν Ἐλέσσαν ὅπου ἐπῆλθεν μέγας ἐσπερινός, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἐσπερινοῦ ἐφελογενήθη εἰς Πτενινάντιν καὶ εἰς τὸ ὅπτι τοῦ ἐκλεκτοῦ μας Κυθηρίου κ. Παναγιώτου Κασμάτη, Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις προσέφερεν μεγάλας καὶ ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν περιστασιν αὐτὴν, ὁκνῶν παρακολουθήσας ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου χραιομοποιῶν τὸ αυτοκίνητόν του.

Ὁ Λαὸς τῶν Κυθίων θερμὰς ἐκφράζει εὐχαριστίας διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποῦ προσέφεραν εἰς τὴν ὁλότητα τοῦ Κυθηρικοῦ Λαοῦ ὁ ἐκλεκτός μας αὐτός συμπατριώτης.

Τὴν ἐπομένην εορτὴ τῆς Ἀγίας Ἐλέσης, Παρασκευῇ, εἰσε κανονισθῇ ἐναρξίς τῆς θείας λειτουργίας εἰς τὰς 7 καὶ τὴν ὥραν αὐτὴν ἀφίχθη ὁ Ἀγίαν Ἐλέσαν, εἰς πρωτοφανῇ συγκέντρωσιν. Τὴν 10.30 ἐτελείωσε ἡ τελετὴ τῆς Ἀγίας Ἐλέσης.

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας μετέβη εἰς Μυρτιδιὰ, ἐτελέσθη ἐκεῖ ἐσπερινός, καὶ τὴν πρωῒαν ἐτελέσεν λειτουργίαν. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου μετέβη εἰς Κεραμωτὸ. Ἐπῆλθεν μέγας ἐσπερινός ἐπὶ

τῇ ἐγκαίνια τοῦ νεοκτιθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ἐγκαίνιασθέντος καὶ θήματος τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου καὶ Ἀγίας Παρασκευῆς.

Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια εἰς μεγαλειώδη τελετὴν καὶ ἐξαιρετικὴν συγκέντρωσιν. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς μετέβη εἰς Χώραν καὶ ἐτελέσεν ἐσπερινόν εἰς Κάστρον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μυρτιδιωτίσσης. Τὴν Δευτέραν μετέβη εἰς Ἀγίαν Μόννην. Τὴν παραμονὴν τοῦ Σωτήρος ἐτελέσθη εἰς Ἀγίαν Μόννην Μέγας Ἑσπερινός μετὰ μέγαν συγκέντρωσιν, καὶ με παρουσίαν τῆς Φιλαρμονικῆς Γυθείου ἡ ὁποία ἀφίχθη ἐν τῇ ὁλομειλίᾳ τῆς διὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Μεγάλαν Ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Μόννης καὶ πρὸς τὴν τῆς ὀνομαστικῆς εορτῆς τοῦ Ποιμενάρχου μας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. κ. Σωτηρίου. Ὁ Κυθηραϊκὸς Λαὸς, ἐν τῇ συνόλῳ, ἐκφράζει πρὸς τὴν Φι-

λαρμονικὴν Γυθείου τὴν εὐγνωμοσύνην του διότι διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτὴν ἱεροτελεσίαν ἐλαμπρύνεν αὐτὴν ἐτι περισσώτερον.

Τὴν πρωῒαν ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία εἰς πρωτοφανῇ συγκέντρωσιν. Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς Τετάρτης μετέβη εἰς Ποταμόν. Ἀφίχθεις δὲ διὰ ἑλικοπτεροῦ ὁ κύριος Νομάρχης διὰ τὸν ἐγκαίνιασθέν τῆς ὕδρευσεως τῆς Νήσου, παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια Λιθαδίου καὶ Λογγοθεατικὰ ἐτελέσε τὸν κανονισμὸν Ἀγισμὸν καὶ με τὸ πλοῖον τῆς γραμμῆς μετὰ Μονεμβασίας ἀνεχώρησε ἐπιστρέφον εἰς τὴν ἑδρὰν του. Καὶ ὁ Λαὸς τῆς Νήσου, πάντες, ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἡμεῖς εὐγνωμονοῦντες προσθέτομεν: Ὁ Παντοδύναμος νὰ Σας παραστέκῃ εἰς τὸ ὑψλὸν ποιμαντορικόν Σας ἔρχον διὰ τὴν πνευματικὴν τροφολογίαν τοῦ συνόλου τοῦ ποιμνίου Σας.

Ἀπὸ τοὺς ἀρραβῶνας εἰς Αὐστράλιαν δύο ἐκλεκτῶν Κυθηρίων διασπῶν 1) τοῦ ρέκτου νέου ἐκ Γαυδιανῶν Ἰωάννου Νικολάου Τραβασάρου καὶ τῆς χαριτωμένης διδως Μαρίας Νωτάρᾳ ἐκ Φιλιγγιανῶν. Τὸ ἐξαιρετικὸν ταριαστὸ αὐτὸ ζευγάρι γρήγορα κατὰ τὰς πληροφορίες μας θὰ στεφανωθῇ καὶ ἡ χαρὰ εἶναι μεγάλη εἰς ὅλους τοὺς ἐν Κυθήροις συγγενεῖς οἱ ὅποιοι ἐώρτασαν καὶ ἐπανηγγρίσαν τοὺς ἀρραβῶνας καὶ στέλλουν τὰς εὐχὰς τῶν διὰ τὴν στέφιν τῶν καὶ με δὲν ἐστυχίμεν καὶ μ' ἑνα ταξίδι στὸ ὄρατο νησί μας τὰ Κύθηρα.

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

Με ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν χαράσσω τὰς γραμμάς αὐτὰς γιὰ νὰ ἀνακοινώσωμε πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς Κυθηρίους, καὶ τῆς τελετῆς τῆς Ἀγίας Ἐλέσης. Καὶ τοῦτο διότι τὸ ἱερὸν προσκύνημα τῆς Ἀγίας Ἐλέσης ἐνδιαφέρει ὁλόκληρον τὸν Κυθηρικόν λαόν. Πάντες, ἀνάλογα πρὸς τὰ οἰκονομικὰ ἐκάστοτε συνέβαλον ἀπὸ ἐτῶν καὶ συμβόλουν συνεχῶς καὶ ἡμέρα, τῇ ἡμέρᾳ ἡ εὐδελία ὁλοῦ τῶν Κυθίων, καὶ ἡ ἡδὴ ἡ Ἐθνασώτηρος Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις μας (ὅπως ἔχομεν γράμην εἰς ἰδιαίτερον κύριον ἀρβρον) πρὸς «Ἦν εὐλαβικὰ ὑποβάλλομεν σχετικὴν ἀπτήρην, μᾶς ἐνίσχυσε εἰς τὰ διάφορα μηχανικῆς φύσεως ἔργα, καὶ ἐμπέριον, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὅτι γρήγορα θὰ τελεσποιοῦσιν αἱ μικραὶ ἐλλείψεις, θὰ συμπληρωθῇ ἡ τσιμεντοστρώσις μέχρις Κοιμάρου, προβλεπόμεν καὶ διὰ ἡλεκτροφωτισμὸν κ.λ.π., καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς νέας καὶ ἐρχομένης γεμεῖας ἑνα θερηκευτικὸ ἱερὸν μᾶ αἰώνιον καὶ ποῦ πρέπει πά- νω ἐκεῖ στὸ ἱστορικὸ Παλαιὸν Εἰκονοστάσι, ποῦ τὸ ἔκτισαν οἱ πρῶτοι μας, νὰ χαραχθῇ μίᾳ πιννακίδᾳ, ποῦ νὰ γράφῃ, κατὰ τὴν ὑπερσυνεπὴ συνοπτικῶς τὰ τελεσθέντα: «Ἠ γυνεαὶ ἀπὸ τὸ μαρτύριον τῆς Ἀγίας Ἐλέσης μέχρι τὸ ἔτος 1969 ἔδειξαν τὴν πίστιν τῶν δὲ τῶν παντοειδῶν ἔργων, τὴν βοήθειαν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως μας»

Καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ ρεπορτάζ τῆς εορτῆς, Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀφίχθη τὴν Πέμπτην 31ην Ἰουλίου συμπεριλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Νικοδήμου Γιαννοπούλου. Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς Πέμπτης ἀφίχθη ὁ Σεβασμι-

ώτατος εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλέσαν διὰ τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν. Τὸν Σεβασμιώτατον ἀκολούθησαν οἱ πλησιέστεροι πρὸς τὸ ἱδρυμα τῆς Ἀγίας Ἐλέσης διαμένοντες κληρικοί. Τὰ κελιά τοῦ ἱδρυματος εἶχον συμπληρωθῇ ἀπὸ τοὺς προσκυνητὰς οἱ ὅποιοι θὰ παρέμεινον καὶ τὰς 15 ἡμέρας ἐκεῖ. Χαρμοῦσα, πανηγυρικὰ καθωνακορούσι καὶ καὶ γενικὴ συγκέντρωσις προσκυνητῶν, δεκαπεντιστῶν καὶ πλῆθος ἐκ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ἀνὴγγελλόν τὴν ἐναρξιν τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ με εὐλάβειαν καὶ κατανύξειν. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Πανσοφιστικὸς ἀρχιεπίσκοπος ἱεροκήρυξ ἀπήγγειλε κατὰ τὴν ἑορτήν κήρυγμα, τὸ ὅποιον κατενδύσασθε, τὸν διψῶντα διὰ πνευματικὴν τροφὴν εὐσεβῆ λαόν. Ἐτελείωσε ὁ Μέγας Ἑσπερινός καὶ καθωρίσθη ὅτι ἡ θεία λειτουργία θὰ ἀρχίζῃ τὴν 7ην πρωῒνην: Ὁ Σεβασμιώτατος ἐφ' ὁλοζεύγῃ εἰς φιλικὸ σπ